

Podobni czy różni?

Roopa Pai | Ilustracje: Rohit Kelkar

edukacjamamoc.pl | instytutep.pl

Warszawa 2022

Material opracowany w ramach programu "Edukacja ma moc" realizowanego przez Instytut Edukacji Pozytywnej we współpracy z Fundacją Education Above All.

Mama włożyła pudełko na lunch Wróbelce do plecaka i owinęła ją skrzydłami.

- Miłego dnia, kochanie – powiedziała.
- Bądź uważna i uprzejma...
- Ohh, mamoo! – zaśmiała się Wróbelka. — Codziennie mówisz to samo!

- I pamiętaj – powiedziała mama. - Trzymaj się z dala od Wężyka – on jest inny.

Wróbelka chciała, żeby jej matka tak nie mówiła. Wężyk był jej najlepszym przyjacielem. Ale matka nie lubiła Wężyka.

- Jego naród zjada nasz naród!
Zawsze tak mówiła.

- Wróble i węże nigdy nie zostaną przyjaciółmi!

Na innym końcu miasta Tata Wężyka pakował jego pu-
delko na lunch z ptasimi jajami.

- Dzisiaj są wyjątkowe, synu! - powiedział z dumą.

- Ale ja nienawidzę jajek, tato. - jęknął Wężyk.

- Zawsze je jedliśmy w naszej rodzinie! – powiedział surowo tata. - A teraz idź i pamiętaj, aby trzymać się z dala od Wróbelki!

Wężyk wymknął się, czując złość.

-Wróble są inne – krzyknął tata podążając za nim. - Nie możesz przyjaźnić się ze swoim jedzeniem!

Kiedy Wężyk spotkał Wróbelkę w szkole, wiedzieli już wszystko.

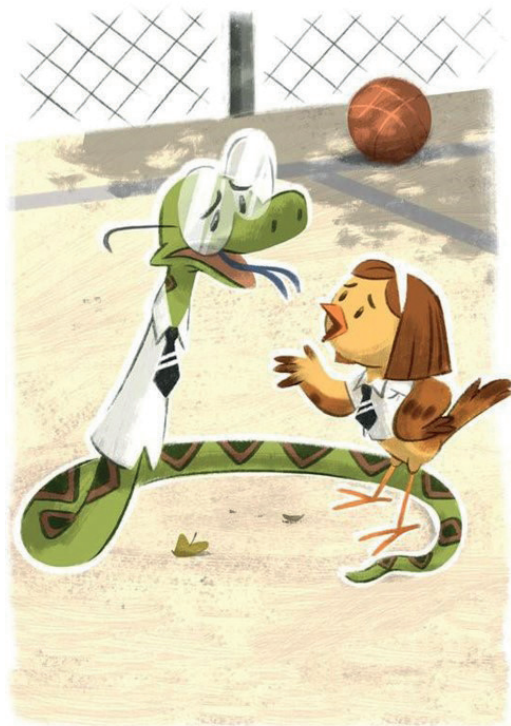
- Czy twoja mama powiedziała...? - zapytał Wąż.

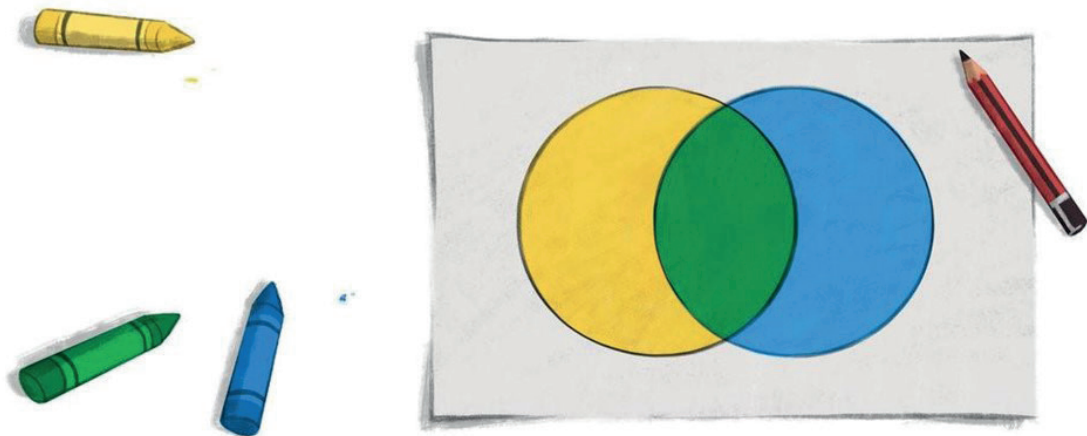
Wróbelka skinęła głową.

- Twój tata też?

Wąż skinął głową.

- Nasi rodzice się mylą, Wróbelko - powiedział Wężyk. - Pokażmy im, że jesteśmy bardziej podobni niż różni!

— Dobry pomysł! — powiedziała Wróbelka. — Zróbmy to!

Wyjęła kartkę papieru i narysowała na niej dwa kółka - ot tak.

— W żółtej części, w kółku po lewej stronie —
powiedziała Wróbelka — napiszemy “Tylko
wróbel”.

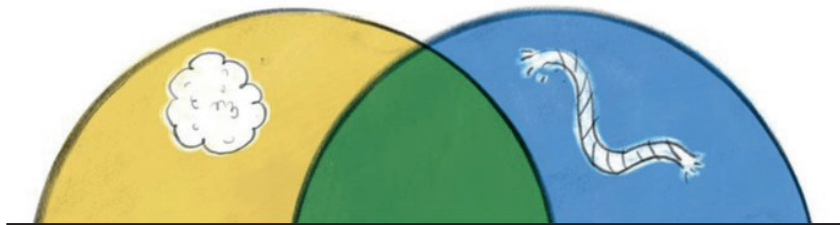
— W niebieskiej części, w kółku po prawej
stronie “Tylko wąż”. To są rzeczy, które zawsze
różnią węża i wróbla.

Wężyk zdziwił się.

— Myślałem, że chcemy zastanowić się nad
tym, w czym jesteśmy podobni!

— Po to jest ta zielona część w środku. —
uśmiechnęła się Wróbelka.

— Najpierw zastanówmy się, jak wyglądamy” — powiedziała Wróbelka.

— Jesteśmy podobni, czy bardzo różni?

— BARDZO różni - westchnął Wężyk. — Jestem wysoki, bezwłosy i chudy. — Ty jesteś mała, puszysta i miękka.

— Masz rację - powiedziała Wróbelka. — Wyglądam jak puch. — Narysowała puch na żółtym półkolu. — A ty wyglądasz jak lina - taki długi i szorstki.

I narysowała linę na niebieskim półkolu.

— Teraz — powiedziała —
Jak się poruszamy?

— Zupełnie inaczej — powie-
dział Wężyk, wyglądając
na jeszcze smutniejszego.

— Latasz w powietrzu,
trzepocząc skrzydłami. A
ja pełzam po ziemi zyg-
zakami.

— Innymi słowy — powied-
ziała Wróbelka. — Ja po-
ruszam się jak samolot, a
ty — jak pociąg.

Wężyk westchnął.

— Rozchmurz się, Wężyku
— powiedziała energicznie
Wróbelka. — A teraz zobaczmy, co jemy?

— BARDZO różne rzeczy”
— oczy Wężyka wypełniły się łzami. — Ale ja nie jem ptasich jaj.

— Wiem. — powiedziała
uspokajająco Wróbelka.
Ale teraz ona też wyglądała
ponuro.

— Nasiona i trawa –
mruknęła, rysując je w
żółtym półkolu. — Żaby i
szczury – wyszeptała i nar-
ysowała je na niebieskim
półkolu.

— Ekhm!

Wężyk i Wróbelka podskoczyli. To był dyrektor Słoń.

— Dzieci, dlaczego jesteście tacy smutni? – uprzejmie zapytał.

— Och, proszę pana – szlochał Wężyk. – Mój tata i mama Wróbelki mówią, że nie możemy być przyjaciółmi, ponieważ jesteśmy różni.

— Chcieliśmy im pokazać, że jesteśmy bardziej podobni niż różni, proszę pana – powiedziała Wróbelka. – Ale to nie działa.

Dyrektor Słoń długo przyglądał się kółkom. Potem zaczął się śmiać. Wężyk i Wróbelka wpatrywali się w niego. Co było w tym tak zabawnego?

— Dzieci, czy wy nie widzicie? – powiedział w końcu, wycierając łzy. – Robicie to wszystko źle! Pozwólcie, że wam pomogę.

Dyrektor Słoń usiadł na ławce.

— Teraz, Wężyku – zapytał – co lubisz robić najbardziej?

— Bawić się i rozmawiać, proszę pana – odpowiedział Wężyk. — Zwłaszcza z Wróbelką.

— A ty, Wróbelko?

— Rozmawiać i bawić się, proszę pana, — powiedziała Wróbelka.

— Szczególnie z Wężykiem.

— Właśnie! — powiedział dyrektor Słoń. — Lubicie robić TE same rzeczy.

I narysował coś w zielonej części.

— Dalej — powiedział dyrektor Słoń — dzieci, co was uszczęśliwia?

— Kiedy pozwala nam Pan usiąść obok przyjaciela, proszę pana”

— Wężyk zaczął się uśmiechać.

— To samo, proszę pana — Wróbelka klasnęła w dłonie.

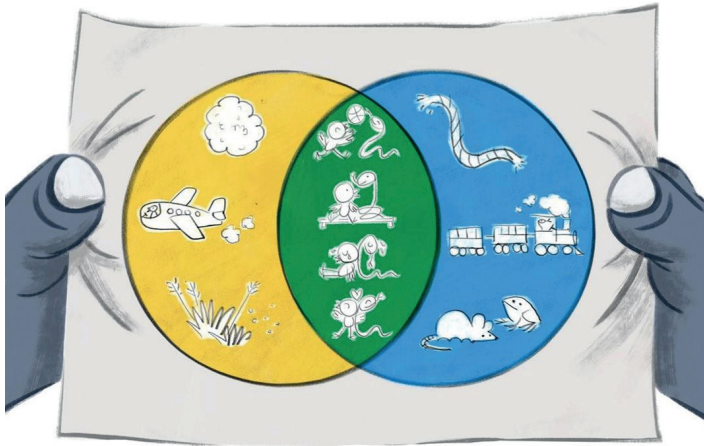

— A-ha! — powiedział dyrektor Słoń. — W tym samym miejscu możemy zapisać, co was cieszy. Na zielonym! A co Was smuci?

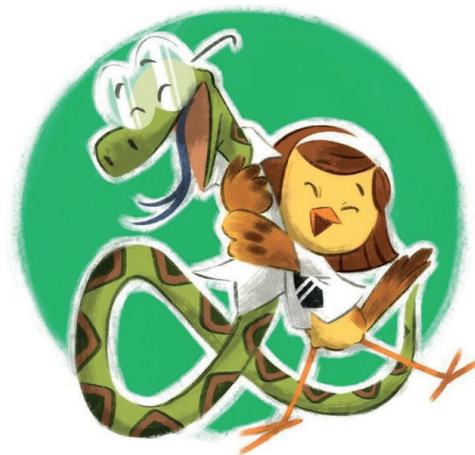
— Tata mówi, że powinienem trzymać się z daleka od Wróbelki, proszę pana. — westchnął Wężyk.

— Mama mówi, że powinnam trzymać się z daleka od Wężyka, proszę pana. — westchnęła Wróbelka.

Dyrektor Słoń zmarszczył brwi. — Oboje jesteście smutni... — powiedział — z TEGO SAMEGO powodu! Rodzice nie pozwalają Wam wybierać przyjaciół. Znowu wpisujemy na zielonym.

-
- No dobrze. — powiedział dyrektor Słoń — Kim, waszym zdaniem, jest najlepszy przyjaciel?
- Ktoś, kto cię kocha... — zaczął Wężyk.
- ...choć się różnicie! — skończyła Wróbelka.
- Więc oboje zgadzacie się, — powiedział dyrektor Słoń — że prawdziwy przyjaciel kocha cię bez względu na wszystko. To sprawia, że znaleźliście CZTERY „podobieństwa”, a tylko TRZY „różnice”. Wygrywają podobieństwa!

-
- Hurra! — powiedzieli Wężyk i Wróbelka. — Dziękujemy dyrektorze Słoniu!
 - Ekhm — powiedział dyrektor Słoń. — I ostatnia sprawa...
 - Tak, proszę pana?
 - Powiedźcie rodzicom, że chcę ich zobaczyć w moim gabinecie. Koniecznie, jutro rano!

I dyrektor Słoń odszedł, wyglądając naprawdę bardzo groźnie.

Aktywności do opowieści

Przeczytaj bajkę i zastanów się:

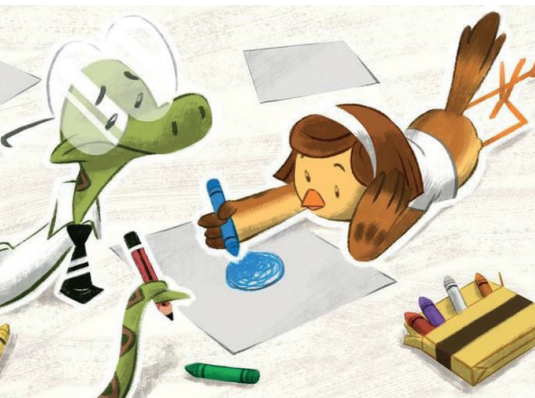
1. Zastanów się, jakie są podobieństwa i jakie różnice między Tobą a Twoimi rodzicami?
2. Zastanów się, jakie są podobieństwa i jakie różnice między Tobą a Twoim przyjacielem lub przyjaciółką?
3. Wypisz 3 cechy, które podziwiasz w najbliższych sobie osobach.
4. Zastanów się, jak mogła wyglądać rozmowa dyrektora Ślonia z rodzicami Węzyka i Wróbelki.

storyweaver
PRATHAM BOOKS

Some rights reserved.

THIS BOOK IS CC-BY-4.0 LICENSED
You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes,
all without asking permission. For full terms of use and attribution.

Podobni czy różni

OPOWIEŚĆ O PRZYJAŹNI

Roopa Pai
Rohit Kelkar

Wróbelka i Wężyk są przyjaciółmi, ale ich rodzice nie są z tego zadowoleni. Co zrobią dzieci, żeby pokazać im siłę prawdziwej przyjaźni?